

Anlam Kaybı

– A.Kadir · 07 Aralık 2021

Güneşi seyreylerim, gün geceye giderken
Garbın kızılığında, mola verir gölgeler
Ağlarım ve gülerim; sanırım daha erken
Başaklar buğday olur, elekler unu eler

Gözlerim sarar göğü, mavi döner karaya
Döndükçe pervaneyim, minnet etmem saraya
Zamanın arâfında, süzölmüşüm araya
Gündüzüm gecedir yâr, ışık etmez geceler

İner çıkar siluetler, kah cüceler kah devler
İçinde sıcak yuva, sokakta gölge evler
Bedenim soğur iken, yüreğimde alevler
Durmak istedikçe ben, ayaklarım kekeler

Adlar, resimler aynı, mana özden savrulur
Bükölür algılarım, toprak gökle vurulur
Nedenlerin sorusu, mahşerde mi sorulur
Cevabın bilmez iken, farklar aynıyı beller

Beyinler göçe revan, kervanda yer kalanda
Giden, şafakta kızıl; gece saklı kalanda
Ben feleğe meylettim, felek öcün alanda
Zemheride savrulur, zaman, zamanı siler

Sarhoşluğum necedir, şaraba hacet var mı
Sığamam hiçbir yere, meskenler bana dar mı
Düşünsel dünyamda hey! Tahayyüllerim kar mı
Titredikçe varlığım, içim, dışımı deler

Sokakta yürür abdal, gözünde yoktur feri
Ardında gezer itler, bir kemik bir de deri
Manası yitik hayat, bilmem nedir ederi
Canın mecali tende, dil kelamı heceler

Günahları diz boyu, umurda mı sanırsın
Ateşlerde yananı, şuurda mı sanırsın
Aşkın kör etmiş ey yar, kusurda mı sanırsın
Sözüme isyan eder, baştan çıkan dizeler

Ayak yürür baş yürür, beden sanır yoldayım
Zaman akıp giderken, bilmem hangi yıldayım
Ummana varmak için, sudan ayrı koldayım
Gittikçe güneş batar; yıldan çalar seneler
Seyrinde akşam vakti, bakışımda yâreler